

KONST / Ljuset, färgerna och lugnet i Italien och närheten till historien fascinerar Ulla Grytt.

Sommarskyar i lin och siden

Ulla Grytt ställer ut i Stora galleriet, Konstmärshuset, Smålandsgatan 7, 22 februari t o m 11 mars.

AV CARIN SJÖLANDER

Ulla Grytts vävar är lätta som sommarskyar. Den tunna bomulls- eller linnevarpen håller fast organzaremsor, strimmor av siden eller ylle.

– Vävarna mina är delvis transparenta, vävda med lager på lager, så att skiftningar och ljus ska uppstå. Jag målar också på den färdiga väven.

Motiven har hon delvis hämtat från Grekland och Capri, Italien, med sitt speciella vibrerande ljus.

Hon väver på en jättelik mattvävstol, som står i den fridfulla ateljén, inhyst i en gammal grön skolbarack i Björkhagen.

Nu har hon hängt upp drygt tjugotalet av sina textila bilder i Stora galleriet i Konstmärshuset.

– Denna utställning har jag arbetat på i två och ett halvt år. En väldig satsning för mig.

Ulla Grytt, som en gång under Konstfackstiden (hon är född 1936) sommarpraktiserade i Märta Måås-Fjetterströms ateljé i Båstad – den legendariska – har utvecklat sin egen teknik där hon färgar in tygerna och sedan målar efter hand direkt på varpen av lin eller bomull. Hon arbetar med akvarelliga uttryck. Vill komma ifrån det tunga och kompakta. Hennes skisser är också just akvareller.

– Inför den aktuella utställningen har hon arbetat med stora format – somliga vävar är nära 4 meter på höjden. Nu drömmer hon om att väva små små bilder – en sådär 50 ggr 50 cm stora.

I Konstmärshuset visar hon bl a abstrakta mönster som hon fann i konstfullt formade stengångningar eller verandagolv i Grekland, eller sina egna skuggade fotsteg på gatan, ett jättelikt vallmoblad, som liknar ett vulkanutbrott, ett svart träd mot den röda jorden, en solmättad olivlund, utsikten över Neapel-

bukten genom ett fönster, antika kolonner. Hon bodde som stipendiad på San Michele 1987 och fascinerades av atmosfären där; "Ljuset och färgerna, lugnet, närheten till historien, det förgångna". För att få fram dubbelheten,

den fjärlslika genomskinligheten i vävarna, lägger hon en löst hängande målad duk under dem och låter dessa två skikt hänga en liten bit ut från väggen.

– Själva hantverket är så viktigt för mig, säger Ulla, när vi ta-

lar om hur väldiga dessa arbeten är. Hon skulle inte kunna tänka sig att överlämna skisser och låta andra göra jobbet i vävstolen.

Hon var med i Textilgruppen från dess start och utförde då en hel del jobb för offentlig miljö

bl a till Gävle sjukhus (till kvinnoklinikens väntrum). Hon har också utfört en ridå till Danshögsskolan, "Uppvindar". Nu har hon gått ur gruppen, för hon trivs bäst så – i sin ensamhet vid vävstolen i Björkhagen. □

"Vallmo", gobelängväv, 2 gånger 2 meter, ägs av Statens konstråd.